

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez M. Russo i F. De Lucę, avvocati dello Stato)

### Sentencja

- 1) Nie przyjmując wszystkich środków koniecznych do wykonania wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., Komisja/Włochy (C-565/10, niepublikowany, EU:C:2012:476), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
- 2) Jeśli uchybienie stwierdzone w pkt 1 trwa nadal w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, od Republiki Włoskiej zasądza się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej okresowej kary pieniężnej w wysokości 30 112 500 EUR za każde pół roku zwłoki we wprowadzeniu w życie środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., Komisja/Włochy (C-565/10, niepublikowany, EU:C:2012:476), od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia pełnego wykonania wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., Komisja/Włochy (C-565/10, niepublikowany, EU:C:2012:476), przy czym rzeczywistą kwotę okresowej kary pieniężnej należy obliczać co sześć miesięcy i obniżyć łączną kwotę odnoszącą się do każdego z tych okresów o procent odpowiadający proporcji równoważnej liczby mieszkańców aglomeracji, których systemy zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych zostały dostosowane do wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., Komisja/Włochy (C-565/10, niepublikowany, EU:C:2012:476), w momencie upływu danego okresu do równoważnej liczby mieszkańców aglomeracji, które nie dysponują takimi systemami w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku.
- 3) Zasądza się od Republiki Włoskiej zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej ryczałtu w wysokości 25 mln EUR.
- 4) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tatabányai Törvényszék – Węgry) – Éva Nothartová / Sámson József Boldizsár**

(Sprawa C-306/17) <sup>(1)</sup>

**[Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Jurysdykcja — Jurysdykcja szczególna — Artykuł 8 pkt 3 — Powództwo wzajemne, opierające się bądź nieopierające się na umowie lub stanie faktycznym, na których zostało oparte powództwo główne]**

(2018/C 259/16)

Język postępowania: węgierski

### Sąd odsyłający

Tatabányai Törvényszék

### Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Éva Nothartová

Strona pozwana: Sámson József Boldizsár

## Sentencja

Artykuł 8 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że stosuje się go, w sposób niewyłączający stosowania innych przewidzianych przez owo rozporządzenie norm jurysdykcyjnych, w sytuacji gdy do sądu właściwego dla rozpoznania zarzutu naruszenia dobra osobistego strony powodowej w związku z wykonaniem bez jej wiedzy zdjęć oraz nagrań wideo, których jest ona przedmiotem, wniesione zostaje powództwo wzajemne pozwanego, mające za przedmiot żądanie od strony powodowej odszkodowania z tytułu czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego polegającego, w szczególności na ograniczeniu twórczości intelektualnej pozwanego, stanowiącym przedmiot powództwa głównego, jeśli rozpoznanie takiego powództwa wzajemnego wymaga dokonania przez ów sąd oceny zgodności z prawem stanu faktycznego, na którym powód opiera swoje roszczenia.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

---

### Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 31 maja 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven kasatsionen sad – Bułgaria) – Neli Valcheva / Georgios Babanarakis

(Sprawa C-335/17) <sup>(1)</sup>

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Zakres stosowania — Pojęcie „prawa do osobistej styczości z dzieckiem” — Artykuł 1 ust. 2 lit. a) i art. 2 pkt 7 i 10 — Prawo babć i dziadków do osobistej styczości z dzieckiem]

(2018/C 259/17)

Język postępowania: bułgarski

## Sąd odsyłający

Varhoven kasatsionen sad (Bułgaria)

## Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Neli Valcheva

Strona pozwana: Georgios Babanarakis

## Sentencja

Pojęcie „prawa do osobistej styczości z dzieckiem”, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) oraz w art. 2 pkt 7 i 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono prawo babć i dziadków do osobistej styczości z ich wnukami.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

---

### Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 30 maja 2018 r. – Irit Azoulay i in. / Parlament Europejski

(Sprawa C-390/17 P) <sup>(1)</sup>

(Odwołanie — Służba publiczna — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek edukacyjny — Odmowa zwrotu wydatków na edukację — Artykuł 3 ust. 1 załącznika VII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej)

(2018/C 259/18)

Język postępowania: francuski

## Strony

Wnoszący odwołanie: Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard, Darren Neville (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)